

ผู้ประสบภัยหลายคนทำใจยอมรับ หรือคุ้นชินกับกลิ่นน้ำเน่าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (อ่านแล้วหมดหวังชอบกล) แล้วปกติกลิ่นที่เกิดขึ้นกำจัดได้หรือไม่ (ใคร ๆ ก็สงสัย) คงต้องทำความเข้าใจก่อนว่า “กลิ่น” หมายถึงสิ่งเจือปนในอากาศที่รู้ได้ด้วยจมูกของคนหรือเครื่องมือวิเคราะห์ ซึ่งปริมาณของกลิ่นที่ก่อให้เกิดการรับรู้กลิ่นได้นั้นต้องมีความเข้มข้นของสารที่ทำให้เกิดกลิ่น ถึงจุดหนึ่ง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการได้รับกลิ่น (Threshold) โดยสารเคมีที่ก่อให้เกิดกลิ่น ได้แก่ สารประกอบอินทรีย์ระเหย (Volatile Organic Compounds, VOCs) และมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตราย (Hazardous Air Pollutants, HAPs) ซึ่งมลพิษเหล่านี้เป็นสารองค์ประกอบในพวกสีตัวทำลายลาย น้ำมัน โดยมีแหล่งปล่อยออกมาจากยานยนต์ เครื่องจักรกล โรงงานอุตสาหกรรม และบริเวณที่มีน้ำเสียต่าง ๆ อย่างไรก็ตามการกำหนดมาตรฐาน และวิธีการตรวจสอบกลิ่นในอากาศนั้นมีความชัดเจนเฉพาะส่วนที่มีแหล่งกำเนิดจากโรงงาน 23 ประเภทตามที่ระบุไว้ในแบบท้ายกฎกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548

จากความหมายและที่มาของกลิ่นนั้น ก็สามารถหาแนวทางการกำจัดกลิ่นได้ดังนี้

1. การควบคุมไม่ให้เกิดสารเคมีที่ก่อให้เกิดกลิ่น เช่น การเปลี่ยนรูปของไฮโดรเจนซัลไฟด์ ให้อยู่ในรูปของซัลเฟอร์ ด้วยปฏิกิริยาทางเคมี (อ่านเพิ่มเติมในเรื่อง E.M.) หรือการเพิ่มออกซิเจนเพื่อให้กระบวนการทางชีวภาพย่อยสลายสมบูรณ์ ด้วยการใช้เครื่องเติมอากาศ (อ่านเพิ่มเติมในเรื่องการเติมอากาศ)
2. การใช้กระบวนการดูดซับโมเลกุลของสารเคมีที่ก่อให้เกิดกลิ่น (Adsorption) เช่น การใช้ถ่านกัมมันต์ (Activated Carbon)
3. การใช้สารเคมีชนิดอื่น ที่มีความเข้มข้นของกลิ่นมากกว่ามาเจือจางกลิ่นเดิม (Masking) วิธีนี้ให้ผลทางจิตใจได้ดี เช่นเดียวกับการใช้สเปรย์ปรับอากาศในรถยนต์

นอกจากปัญหาเรื่องกลิ่นแล้ว ในภาวะที่น้ำท่วมขัง สภาพการจราจรก็แออัดมากขึ้นบนทางยกระดับ รวมทั้งระยะเวลาการเดินทางที่ยาวนานขึ้นย่อมส่งผล ให้การปล่อยแก๊สเรือนกระจกมากกว่าภาวะปกติเช่นกัน แม้กระทั่งการเดินทางบนพื้นราบ ซึ่งแต่เดิมอาจสัญจรด้วยการเดินเท้าหรือใช้รถยนต์เคลื่อนที่ในเวลา 2 นาที กลับต้องใช้รถขนาดใหญ่ใช้เวลากว่าครึ่งชั่วโมง เป็นต้น

ช่วงน้ำท่วมขังยังมีประเด็นของการเกิดโรคที่มากับน้ำ (Water Borne Disease) เช่น โรคท้องร่วง ผื่นคัน และโรคน้ำกัดเท้า เป็นต้น นอกจากนี้บริเวณที่เป็นน้ำนิ่งยังเป็นที่เพาะพันธุ์ของยุง และ/หรือแมลงก่อโรคต่าง ๆ ได้ ซึ่งสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะก่อให้เกิดโรค (Vector Borne Disease) เช่น โรคไข้เลือดออก อาจส่งผลในระยะยาวต่อเนื่องจนถึงช่วงน้ำลด ซึ่งเป็นการซ้ำเติมผู้ประสบภัยในอีกระลอกหนึ่งด้วย รวมทั้งการสูบน้ำออกจากพื้นที่น้ำท่วมขัง อาจก่อให้เกิดละออง